

Preek: genezing van een verlamde

lezing: Handelingen 3: 1-10

Liturgie zondag 14 juni 2015 - ds. G. Zomer, Houten (kinderdienst)

1. Driftkikker - door het koor

Welkom

Stilte

Votum

Zegengroet

Amen

2. Vandaag is een nieuwe dag - deels door het koor deels met de hele gemeente.

3. Van A tot Z - door de gemeente, het koor zingt mee.

4. Allemaal een naam - door het koor.

Voorlezing wet:

De tien geboden

1. Dien Mij alleen.

2. Dien Mij alleen zoals ik dat wil.

3. De Here is heilig! Met onze God valt niet te spotten. Praat maar van zijn grote daden.

4. Je krijgt elke week een rustdag als feestdag.

5. Luister goed naar de mensen die je de weg naar het eeuwige leven wijzen.

6. Zorg goed voor elkaar.

7. Je moet doen wat je beloofd hebt.

8. Zuinig zijn op elkaars spullen.

9. Het goede vertellen over je naaste.

10. Tevreden zijn met wat God je geeft

5. Hou je aan de regels - door de gemeente.

Gemeentezang: GK 156

Gebed

Lezing: Handelingen 3: 1-10

Preek

Gemeentezang: GK 111

Gebed

Collecte

6. Zal ik het anders even voor je doen - door het koor.

7. Make a beautiful noise - eerste keer door het koor tweede keer met de gemeente.

Zegen

Amen

Ja, die man. Laten we hem een naam geven. Jaïr vind ik een mooie Joodse naam. Dat betekent 'de Heer is mijn licht'. Elke dag zat Jaïr daar op zijn matje. Hoelang? Dertig jaar? Veertig jaar? Als klein kind zal hij daar niet gezeten hebben, maar vanaf ongeveer zo'n 15 jaar, werd hij elke dag bij de tempel neergelegd. Vanaf zijn geboorte was hij verlamd. Hij kon niet lopen.

Moet je je eens voorstellen dat je niet kunt lopen! Heb je er wel eens over nagedacht wat het betekent als je niet kunt lopen? Wat voor gevolgen dat heeft? Dan kun je 's ochtends dus niet zelf uit je bed stappen, je kunt niet zelf even naar de wc lopen, je kunt niet voetballen of sporten. Je kunt niet even naar de kast lopen om een snoepje te pakken of zo. Nee, voor *alles* moet je altijd iemand om hulp vragen.

Gelukkig waren er altijd een paar lieve mensen die Jaïr elke dag mee namen en hem bij de poort van de tempel neerlegde. Bij de tempel kwamen natuurlijk elke dag heel veel mensen langs. Mensen die God dankten, aan God offerden en Gods zegen kregen. Hij dacht: die mensen zijn vast zo dankbaar, die geven vast wel wat geld aan mij. Daarvan kon hij wat eten kopen. Ja, hoe moest hij anders aan geld komen? Hij kon niks.

Het was dus heel mooi van die vrienden dat ze dat elke dag deden en hem bij de poort van de tempel legde. Maar weet je wat nu het ergste was? Dat Jaïr nooit *binnen* in de tempel kwam! Hij bleef altijd aan de buitenkant bij de poort zitten, terwijl al die mensen naar binnen liepen. Jaïr kon dus nooit meegaan met die mensen om daar samen te bidden of om samen te zingen of om een offer te brengen, of om naar een preek te luisteren, of om de zegen van de priester te ontvangen. Nooit. Dat was altijd alleen maar voor anderen. En dat gaf Jaïr natuurlijk ook het gevoel dat God er voor die *anderen* was en *niet* voor hen. Moet je je eens voorstellen wat *dat* betekent! Als *dat* waar zou zijn - dat God voor andere mensen is maar niet voor jou- dan word je daar wanhopig van. Dan voel je je eenzaam! Jaïr hoorde er niet bij. Niet bij die andere mensen die allemaal wel gezellig naar binnen gingen, maar eigenlijk ook niet bij God. Dat gevoel had hij.

Het enige dat Jaïr kon doen, was zijn hand ophouden en om geld vragen.

Het enige waar hij op hoopte was een beetje geld, zodat hij wat eten kon kopen. Dus dacht hij ook niet na over de toekomst, over later. Nee, hij dacht alleen maar na over vandaag; als ik vandaag maar een beetje geld krijg, zodat ik vandaag een beetje eten kan kopen.

Dus nadenken over de toekomst, nadenken over eeuwig leven ofzo, of over leven met God, dat God dichtbij was... dat was hij helemaal kwijt. Daar dacht hij nooit over na. Dat was niet voor Jaïr. Hij was er alleen maar om te overleven en dat was het.

Dan komen op een dag Petrus en Johannes langs.

Petrus en Johannes zijn drie jaar lang hele dikke vrienden van Jezus geweest. Je kent ze wel van allerlei andere verhalen; ze hebben heel veel meegemaakt met Jezus. Ze hebben heel veel van Hem geleerd. Ze hebben heel veel afgekeken ook van Hem, hoe je met mensen moet omgaan enzo. Maar ja, Jezus was er nu niet meer en de laatste tijd –sinds Jezus weg was- hadden ze heel veel bijzondere dingen meegemaakt. Het meest bijzondere was dat ze allemaal vlammetjes op hun hoofd kregen; dat de Heilige Geest werd uitgestort. Jezus was er niet meer, maar sinds de Heilige Geest er was leek het of Jezus er toch wel was. Heel raar. Waar ging het nou precies om? Omdat zij een lange tijd bij de Here Jezus waren geweest, mochten zij aan de mensen gaan vertellen wat ze meegemaakt hadden. En zij mochten aan de mensen duidelijk maken: mensen, de Here Jezus is niet meer op aarde, je kunt Hem niet meer zien, maar Hij is er nog wel hoor! Hij *leeft* en Hij doet hele mooie dingen! *Dat* moesten Petrus en Johannes dus aan de mensen vertellen.

Jaïr denkt hij alleen maar aan geld en overleven. Als hij Petrus en Johannes ziet aankomen, denkt hij: die hebben misschien wel wat geld voor mij over! Hij steekt zijn hand uit: alstublieft, hebt u wat geld voor mij?

En dan gebeurt er wat gek!

Petrus en Johannes blijven *staan* en ze kijken hem *aan*! En dat is heel gek, want dat deed nooit iemand. Als iemand wat geld gaf aan een bedelaar, dan deed hij dat snel en liep gelijk door zonder te kijken. Je bleef niet stilstaan bij zo'n arme stakker. En je keek hem al helemaal niet aan!

Zo doe je dat misschien ook wel eens als je boodschappen hebt gedaan en er staat een straatmuzikant of zo. Je hebt geen zin om geld te geven, dan doe je net alsof je hem niet ziet en loop je hem stiekem voorbij.

Petrus en Johannes niet. Die blijven staan en kijken hem aan! Dat hebben ze van Jezus geleerd. Lees het verhaal van Jezus maar, dan lees je heel vaak dat Jezus de mensen *aankijkt*; een verlamde, of een dove of iemand die melaats is. Jezus bleef staan en keek ze aan en dat doen Petrus en Johannes hier ook. Ze zeggen tegelijk: kijk *ons* eens aan! Ook dat was raar, want een bedelaar voelde zich minderwaardig en durfde de mensen niet echt aan te kijken. Petrus zegt: joh, kom op, kijk me eens aan! Nou, denkt Jaïr, dat is mooi. Dit kan wel eens een hele goeie dag voor me worden! Twee mannen die zo de tijd voor me nemen; die hebben vast wel wat te bieden!

Aan iets anders dan geld denkt hij niet. Hij hoopt al lang niet meer op genezing of zo, dat is verleden tijd, dat gaat niet meer gebeuren. Dan zegt Petrus: 'geld heb ik niet'.

'O, loop dan maar door!' Dat is toch het enige dat hij nodig heeft. Geld. Zo denkt Jaïr natuurlijk: loop dan maar door.

Maar dan gaat Petrus verder: maar wat ik *wel* heb geef ik je. Oké, wat zou dat zijn? denkt Jaïr.

Petrus geeft een naam. Hij zegt: in de naam van Jezus Christus, sta op en loop.

Moet je je voorstellen!

Jaïr snapt er natuurlijk helemaal niets meer van!

Sta op en loop? Ja, hallo meneer, dat kan ik toch helemaal niet! Dat is nou net mijn probleem en daarom zit ik hier! Ik kan niet opstaan! Ik kan niet lopen!

Hij kijkt naar beneden naar zijn voeten en zijn slappe enkels en hij wrijft er eens overheen. Wat is dat? Voelt hij dat goed? Het is net of het daar wat sterker wordt... En voordat hij het weet, pakt Petrus hem beet, trekt hem overeind en dan worden zijn voeten en enkels stevig. Wow, wat is dit!

Jaïr snapt er helemaal niets meer van! Dit gevoel kent hij helemaal niet. Vanaf zijn geboorte bungelen zijn voeten aan zijn benen en nu.... hij probeert wat te springen. Het is echt! Hij staat en hij loopt wat heen en weer! Het is niet te geloven mensen: ik loop!

En wat denk je: wat is het eerste waar Jaïr naar toe loopt? Naar de tempel!

Hij gaat dus niet eerst naar zijn familie om het te vertellen. Hij gaat dus niet eerst naar de winkels om zelf eens lekker boodschappen te kunnen doen... o nee, hij had geen geld, kan niet. Maar daar denkt hij nu helemaal niet aan. Hij gaat ook niet naar het sportveld om eens lekker mee te kunnen doen met voetballen. Nee, hij gaat samen met Petrus en Johannes de tempel binnen. Dat is het eerste waar hij aan denkt. Lopend en springend en God lovend, zo staat het er. Zo gaat hij de tempel binnen.

Eén en al vrolijkheid! Natuurlijk, nu kan hij eindelijk doen wat hij altijd gemist heeft. Wat altijd alleen maar voor anderen was. Hij wil naar God toe! En hij kan nu meezingen en meebidden. Hij kan nu mee offeren en hij kan de zegen krijgen van God. Hij kan zomaar dicht bij God komen en luisteren naar een goeie preek. En dat allemaal door de naam van Jezus Christus. Dat was het enige dat Petrus had, maar het betekende *alles* voor hem. Nu kan hij dicht bij God zijn en dat veranderde zijn leven totaal!

Daar gaat het dus om in dit verhaal.

Het is niet zomaar een spannend verhaal over een genezing. Nee, het staat in de bijbel om de mensen duidelijk te maken dat Jezus leeft! De mensen daar dachten: Jezus zie je niet meer, hij is er niet meer, hij is gestorven. Z'n leerlingen zeggen wel dat hij is opgestaan... dat is natuurlijk onzin, dat kan helemaal niet; iemand die dood is en levend wordt...

Petrus en Johannes laten zien aan de mensen: Jezus leeft echt wel! Ook al zie je Hem niet: kijk maar Hij leeft!

Die blik waarmee Petrus de arme Jaïr aankeek, dat is de blik waarmee Jezus *jou* aankijkt!

Dat moet je eigenlijk onthouden. Dat is een heel belangrijk punt in het verhaal: dat Petrus Jaïr aankijkt en tegen hem zegt 'kijk mij eens aan'. Het is de blik waarmee God jou aankijkt en jou uitnodigt: hé joh, kijk Mij eens aan!

Of die hand die Petrus uitsteekt: kom op, ga staan. De uitgestoken hand van Petrus is eigenlijk de uitgestoken hand van God naar jou toe: kom op joh, ga leven en kom dicht bij Mij! Ga die tempel binnen.

Dat is uitgestoken hand van Jezus en de blik waarmee Hij je aankijkt en uitnodigt om mee te gaan: kom maar, jij mag ook bij Mij komen. Jij hoort er ook bij, met je handicap, met alle dingen die je niet zo goed kunt, met je minderwaardigheidsgevoel. Jij die niet zo goed kunt leren misschien, jij die je een beetje schaamt voor wie je bent of hoe je eruit ziet. Jij die eenzaam bent of onzeker, of misschien ben je wel bang. Denk aan de 'angsthazen' en de 'schijtlijsters' uit het eerste liedje, of de 'driftkikker'. Kom maar. Kom maar, je mag bij Mij komen! Jij die.... wie je ook bent; jij mag met Mij mee. Ga je mee de tempel binnen? Ga je mee naar God toe, betekent dat. De tempel kunnen wij natuurlijk niet meer binnegaan, want de tempel bestaat al lang niet meer. Maar het betekent: ga je mee naar God toe? Kom mee! Jij ook! Iedereen hier: kom maar, je mag mee! Doe je mee met God loven? Doe je mee met dat dansen en dat huppelen en springen van Jaïr, omdat hij dicht bij God kan komen?

Weet je, ik zal heel eerlijk zijn. Toen ik voor de eerste keer het lijstje met liedjes zag dat ik van Marije van het kinderkoor kreeg, dacht ik: nou, moet dat in de kerkdienst? Het is toch wel erg vrolijk enzo. In de kerk hebben we hele ander soort liederen. Maar als ik nu naar deze man kijk die eerst verlamde was: de vrolijkheid spatte er van af! Huppelend en springend en God lovend; yes, ik mag naar God toe! Dat past er toch wel heel goed bij. Ik denk dat Jaïr zich best wel thuis had gevoeld bij deze vrolijke liedjes die het kinderkoor ons vanmorgen geleerd heeft. Want de naam van Jezus is zo mooi en zo geweldig, dat heeft en dat geeft zoveel kracht aan mensen. Om die naam gaat het ook hier in de kerk. Petrus zegt het later ook: Mensen, dat heb ik niet gedaan. Denk niet dat ik die genezing van Jaïr zelf allemaal bedacht heb. Alleen de naam van Jezus Christus heeft het gedaan. *Die* naam, *daar* moet het om gaan in het vervolg. In de kerk en in de wereld. De naam van Jezus Christus die een geweldig Koninkrijk gaat maken waar ieder mens naar binnen kan huppelen.

De naam van Jezus Christus.

Het belangrijkste in de kerk is niet dat je veel geld hebt of dat je een vlotte babbel hebt of dat je heel veel goed kunt, een goed verstand hebt... nee, wat ik heb dat geef ik je en dat is de naam van Jezus Christus. En daar hoef je geen hoge opleiding voor te hebben. Met dit thema gaan we volgende week verder als we nieuwe ambtsdragers krijgen. Wat is nu het belangrijkste in de kerk? De naam van Jezus Christus. Door die naam kunnen we samen zomaar bij God naar binnen lopen. Naar binnen huppelen. Want dat is toch fantastisch, dat jij en ik, wij samen kinderen van God zijn en wij samen vrolijk kunnen zingen. Straks, als er een nieuwe dag begint – we kunnen ook zeggen: nu, als het nieuwe leven begint bij God naar binnen gaan, want voor Jaïr begon het nieuwe leven op die dag. En met dit nieuwe leven kunnen wij vandaag allemaal beginnen. Elke dag naar God toegaan. Straks, als het nieuwe leven begint, mag ik bij Hem binnegaan, dan mag ik voor Zijn troon gaan staan en hef ik daar mijn loflied aan: Jezus leeft in eeuwigheid.

Dat mochten Petrus en Johannes laten zien aan Jaïr. En *dat* mocht Jaïr ervaren in zijn sterke voeten en enkels. Jezus leeft in eeuwigheid.

Amen